

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України розглянула звернення) щодо порядку віднесення сум ПДВ до податкового кредиту та, керуючись статтею 52 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), повідомляє.

Як зазначено у зверненні, підприємство до дати реєстрації платником ПДВ отримало послуги від платника ПДВ, який застосовує касовий метод податкового обліку. Оплата таких послуг та отримання податкової накладної від їх постачальника відбулися у періоді, коли підприємство вже було зареєстровано платником ПДВ.

Правила формування податкового кредиту визначено статтею 198 ПКУ.

Згідно з підпунктом «а» пункту 198.1 статті 198 ПКУ до податкового кредиту відносяться суми податку, сплачені/нараховані у разі здійснення операцій з придбання або виготовлення товарів та послуг.

Нарахування податкового кредиту здійснюється незалежно від того, чи такі товари/послуги та основні фонди почали використовуватися в оподатковуваних операціях у межах провадження господарської діяльності платника податку протягом звітного податкового періоду, а також від того, чи здійснював платник податку оподатковувані операції протягом такого звітного податкового періоду (пункт 198.3 статті 198 ПКУ).

Не відносяться до податкового кредиту суми податку, сплаченого (нарахованого) у зв'язку з придбанням товарів/послуг, не підтверджені зареєстрованими в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН) податковими накладними / розрахунками коригування до таких податкових накладних чи не підтверджені митними деклараціями, іншими документами, передбаченими пунктом 201.11 статті 201 ПКУ (пункт 198.6 статті 198 ПКУ).

Податкові накладні, отримані з ЄРПН, є для отримувача товарів/послуг підставою для нарахування сум податку, що відносяться до податкового кредиту.

Відповідно до пункту 201.10 статті 201 ПКУ податкова накладна, складена та зареєстрована в ЄРПН платником податку, який здійснює операції з постачання товарів/послуг, є для покупця таких товарів/послуг підставою для нарахування сум податку, що відносяться до податкового кредиту.

Податкова накладна та/або розрахунок коригування до неї, складені та зареєстровані після 1 липня 2017 року в ЄРПН платником податку, який здійснює операції з постачання товарів/послуг, є для покупця таких товарів/послуг достатньою підставою для нарахування сум податку, що відносяться до податкового кредиту, та не потребує будь-якого іншого додаткового підтвердження.

Відсутність факту реєстрації платником податку - продавцем товарів/послуг податкових накладних в ЄРПН не дає права покупцю на включення сум податку на додану вартість до податкового кредиту.

Отже, за операцією з придбання товарів/послуг підприємство може включити суму ПДВ до податкового кредиту не раніше звітного (податкового) періоду, в якому постачальником таких товарів/послуг зареєстровано в ЄРПН податкову накладну за такою операцією.

Згідно з пунктом 198.5 статті 198 ПКУ платник податку зобов'язаний нарахувати податкові зобов'язання виходячи з бази оподаткування, визначеної відповідно до пункту 189.1 статті 189 ПКУ, та скласти не пізніше останнього дня звітного (податкового) періоду і зареєструвати в ЄРПН в терміни, встановлені ПКУ для такої реєстрації, зведену податкову накладну за товарами/послугами, необоротними активами, придбаними/виготовленими з податком на додану вартість (для товарів/послуг, необоротних активів, придбаних або виготовлених до 1 липня 2015 року, - у разі якщо під час такого придбання або виготовлення суми податку були включені до складу податкового кредиту), у разі якщо такі товари/послуги, необоротні активи призначаються для їх використання або починають використовуватися, зокрема, в неоподатковуваних операціях, або в операціях, що не є господарською діяльністю платника податку.

У ситуації, викладеній у зверненні, підприємство у звітному (податковому) періоді, що настав після його реєстрації платником ПДВ, здійснило оплату за послуги постачальнику, який застосовує касовий метод податкового обліку м , та отримало зареєстровану в ЄРПН податкову накладну. Отже, суму ПДВ, зазначену у такій податковій накладній, підприємство має віднести до податкового кредиту. При цьому зважаючи на те, що такі придбані послуги були використані підприємством у звітному (податковому) періоді, коли таке підприємство ще не було зареєстрованим платником ПДВ, за такими послугами підприємство зобов'язане нарахувати податкові зобов'язання з ПДВ за правилами, встановленими пунктом 198.5 статті 198 ПКУ.

Відповідно до пункту 52.2 статті 52 ПКУ податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.